

Sygn. akt III AUa 1188/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Michał Bober (spr.)
Sędziowie:	SSA Bożena Grubba SSA Maria Salańska - Szumakowicz
Protokolant:	Artur Lichota

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2013 r. w Gdańsku

sprawy małoletniej K. K.

reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego M. K.

z udziałem zainteresowanej M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty rodzinnej

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt VII U 3368/11

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1188/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 października 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił M. K. występującej o rentę rodzinną w imieniu małoletniej córki K. K. prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu Z. K. (1). Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję uznał, że zmarły nie legitymował się 5 latami okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu poprzedzającym datę zgonu tj. od 26.06.2001r. do 25.06.2011r., a wykazał jedynie 3 lata, 2 miesiące i 29 dni, a nadto nie legitymował się wymaganym okresem składkowym w wymiarze 30 lat dla pominięcia przesłanki stażu ubezpieczeniowego 5 lat w dziesięcioleciu poprzedzającym datę zgonu. Organ rentowy wskazał, iż zmarły legitymował, się zaledwie 17 latami 10 miesiącami oraz 10 dniami okresów składkowych i nieskładkowych. Do stażu pracy organ rentowy nie uwzględnił zmarłemu Z. K. (1) okresu od 23 stycznia 1984r. do 14 stycznia 1991r. z tytułu zatrudnienia

w (...) P. , ponieważ brak danych o ilości przepracowanych dni, co jest niezbędne do uwzględnienia pracy na rzecz rolniczej spółdzielni produkcyjnej. Organ rentowy również nie uwzględnił okresu od 08 kwietnia 1982r. do 02 maja 1982r. bowiem ubezpieczony nie zgłosił się do pracy bezpośrednio po odbyciu służby wojskowej.

Odwołanie o powyższej decyzji złożyła w imieniu małoletniej K. K. jej matka M. K., kwestionując ustalenia organu rentowego co do stażu ubezpieczeniowego zmarłego Z. K. (1).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2012r. wydanym w sprawie VII U 3368/11 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał małoletniej K. K. prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu Z. K. (1) od dnia 01 sierpnia 2011r. (pkt 1) oraz nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji (pkt 2).

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach: Ubezpieczony Z. K. (1), urodzony (...), zmarł 26 czerwca 2011r. i z tą datą jest uznany za całkowicie niezdolnego do zatrudnienia. W dacie zgonu pozostawał w związku małżeńskim z M. K. oraz miał jedną córkę K. K., urodzoną (...)

W dniu 29 sierpnia 2011r. wniosek o rentę rodzinną po zmarłym Z. K. (1) złożyła w imieniu małoletniej córki K. K., jej przedstawiciel ustawowy .

Ubezpieczony Z. K. (1) udokumentował okres składkowy i nieskładkowy łącznie w wymiarze 22 lat, 2 miesięcy i 11 dni. Ubezpieczony nadto legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym 3 lata, 2 miesiące i 29 dni w ostatnim 10-leciu poprzedzającym datę zgonu tj. w okresie od 26 czerwca 2001r. do 25 czerwca 2011r.

Decyzją ZUS z dnia 15 września 2011r. organ rentowy odmówił przyznania wnioskodawcy prawa do renty rodzinnej.

Wobec stanowiska pozwanego organu rentowego wyrażonego w decyzji odmownej wnioskodawczyni przedłożyła w dniu 18 października 2011r. dodatkowe dokumenty w postaci zaświadczenia o zarobkach Z. K. (1) ze zlikwidowanej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w M. za lata 1984-1991 z podaniem ilości dniówek obrachunkowych.

Po ponownej analizie dokumentów oraz wniosku z dnia 29 sierpnia 2011r. organ rentowy decyzją z dnia 31 października 2011r. odmówił prawa do renty rodzinnej .

Od dnia 01 września 1975r. Z. K. (1) podjął zatrudnienie w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w T..

W terminie od 26 kwietnia 1980r. do 07 kwietnia 1982r. odbył zasadniczą służbę wojskową. Po jej zakończeniu ponownie podjął zatrudnienie w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w T.. Ponownie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego od dnia 03 maja 1982r. z tytułu zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie, gdzie pracował do 22 stycznia 1984r. Następnie ubezpieczony Z. K. (1) był zatrudniony w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w M., gdzie przeszedł na zasadzie porozumienia między zakładami od 23 stycznia 1984r.

Od dnia 23 stycznia 1984r. został przyjęty w poczet członków tej spółdzielni. W Spółdzielni pracował do 12 stycznia 1991r.

Ubezpieczony przepracował w spółdzielni :

- w 1984r. – 750,7 dniówek obrachunkowych,
- w 1986r. – 855,7 dniówek obrachunkowych,
- w 1987r. - 531,1 dniówek obrachunkowych,

- w 1988r. – 613,8 dniówek obrachunkowych,
- w 1989r. – 699,7 dniówek obrachunkowych,
- w 1990r. – 837,0 dniówek obrachunkowych,
- w 1991r. – 473,8 dniówek obrachunkowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach ZUS, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd Okręgowy stwierdził, iż odwołanie wnioskodawczynie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I wskazał, że niespornym w sprawie było, że zmarły Z. K. (1) był całkowicie niezdolny do pracy w dacie śmierci tj. w dniu 26 czerwca 2011r., stosownie bowiem do uregulowania art.65 ust. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. DZ. U. z 2004r., nr 39, poz. 353 ze zm.) (dalej: ustawy o emeryturach i rentach z FUS), przy ocenie prawa do renty rodzinnej przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy. Kwestią sporną w niniejszej sprawie było, czy zmarły spełnił pozostałe przesłanki do nabycia uprawnień rentowych warunkujące nabycie prawa do renty rodzinnej przez członków rodziny zmarłego. Stosownie bowiem do treści art. 65 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

Pozwany kwestionował spełnienie przez zmarłego przesłanek prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymienionych w art. 57 ust. 1 pkt 3 oraz art.58 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Dla porządku Sąd I instancji wskazał, iż zgodnie z treścią art.57 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach ubezpieczenia – wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tychże okresów.

Zgodnie zaś z art. 57 ust. 2, przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Dla osoby z wysokim stażem ubezpieczeniowym wymagane jest więc tylko wykazanie przesłanki całkowitej niezdolności do pracy przy posiadaniu przez nią wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego.

Ustawa o emeryturach i rentach z FUS, w art. 58 wprowadza dodatkowe wymogi co do drugiej z przesłanek wymienionych w art.57 ust. 1 i 2 pkt 5, a mianowicie konieczność wykazania częstości ubezpieczenia.

Ubezpieczony, u którego niezdolność do pracy powstała po ukończeniu 30 roku życia, powinien wykazać dodatkowo, że przynajmniej 5 lat okresów ubezpieczenia przypadało w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, przy czym, do tego dziesięcioletniego okresu, nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Nadto wskazał Sąd Okręgowy, iż z dniem 23 września 2011r. ustawodawca wprowadził nowe uregulowanie w kwestii częstości ubezpieczenia dodając ust. 4 do art. 58 ustawą z dnia 28 lipca 2011r. o zmianie ustawy o emeryturach i

rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2011, Nr 187, poz. 1112), który stanowi, iż przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Nie budziło wątpliwości Sądu I instancji i nie było to kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, iż ubezpieczony Z. K. (1) był w dacie zgonu osobą całkowicie niezdolną do zatrudnienia. Niesporne jest również, że ubezpieczony legitymował się okresem ubezpieczenia w wymiarze 22 lata 2 miesiące 10 dni, z czego 17 latami 10 miesiącami i 10 dniami okresów składkowych. Podstawą odmowy przyznania prawa do renty rodzinnej jest okoliczność, że ubezpieczony nie legitymował się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 30 lat oraz nie wykazał 5 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego w 10 – leciu poprzedzającym datę powstania niezdolności do pracy tj. datę zgonu 26 czerwca 2011r.

Sąd Okręgowy rozpoznając niniejsze odwołanie wziął przede wszystkim pod uwagę fakt, iż nowelizacja art. 58 cyt. wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych weszła w życie w dniu 23 września 2011r. , zatem po dniu złożenia przez wnioskodawczynię wniosku o prawo do renty rodzinnej. Zatem w ocenie Sądu Okręgowego należy brać pod uwagę stan prawny obowiązujący na dzień złożenia wniosku przez stronę tj. na dzień 29 sierpnia 2011r.

Mając na uwadze powyższe wątpliwości odnośnie konieczności spełnienia warunku legitymowania się przynajmniej 5 latami okresów ubezpieczenia przypadającymi w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, w stosunku do ubezpieczonych legitymujących się odpowiednio długim stażem ubezpieczeniowym, Sąd Okręgowy przytoczył i podzielił stanowisko Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 23 marca 2006 r. I UZP 5/05 (OSNP 2006 r., Nr 19020, poz. 305) wyraził pogląd, że renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy, bez potrzeby wykazywania przewidzianego w art. 58 ust. 2 tej ustawy pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Mając na uwadze tak poczynione zastrzeżenia Sąd I instancji wskazał, iż dokonując ustaleń w przedmiocie czy został spełniony warunek udowodnienia okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat w stosunku do ubezpieczonego Z. K. (1) , Sąd ten nie podzielił stanowiska organu rentowego, iż brak podstaw do zaliczenia okresu od 23 stycznia 1984r. do 14 stycznia 1991r. jako okresu składkowego, mając na uwadze tak obowiązujące w tym zakresie przepisy art. 6 ust. 1 pkt 12) cyt. wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tzw. ustawy emerytalnej, które nie uzależniają zaliczenia okresu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej od konieczności wykazywania ilości przepracowanych dniówek obrachunkowych, jak i zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym zaświadczenie wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w G. oraz akta osobowe zmarłego potwierdzające fakt członkostwa i pracy Z. K. (1) w spółdzielni (...), na podstawie których też Sąd ustalił datę zakończenia pracy zmarłego w spółdzielni ostatecznie na dzień 12 stycznia 1991r. , albowiem świadectwo w aktach osobowych nie zawiera żadnych poprawek , co do których pochodzenia na świadectwie przedstawionym do ZUS żona zmarłego nie potrafiła się wypowiedzieć.

Wobec powyższego okres od 23 stycznia 1984r. do 12 stycznia 1991r. łącznie z udowodnionym przez wnioskodawczynię stażem ubezpieczeniowym Z. K. (1) wskazuje na fakt, iż ubezpieczony legitymował się na datę zgonu odpowiednio długim stażem ubezpieczeniowym tj. co najmniej 25 –letnim , co automatycznie skutkuje uznaniem ,iż spełniał warunki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zatem mając na uwadze dyspozycję art. 67 cyt. wyżej ustawy emerytalnej , która wskazuje: ust 1. Do renty rodzinnej uprawnieni są następujący członkowie rodziny spełniający warunki określone w art. 68-71:

1) dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione;

2) przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, z wyłączeniem dzieci przyjętych na wychowanie i utrzymanie w ramach rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka;

3) małżonek (wdowa i wdowiec);

4) rodzice.

2. Za rodziców w rozumieniu ustawy uważa się również ojczyma i macochę oraz osoby przysposabiające.

A za uprawnione dzieci w rozumieniu Art. 68 ustawy emerytalnej uważa się : ust 1. Dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1) do ukończenia 16 lat;

2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo

3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

2. Jeżeli dziecko osiągnęło 25 lat życia, będąc na ostatnim roku studiów w szkole wyższej, prawo do renty rodzinnej przedłuża się do zakończenia tego roku studiów,

Reasumując powyższe Sąd Okręgowy wskazał, iż małoletnia K. K. spełnia przesłanki ustawowe do przyznania jej prawa do wnioskowanego świadczenia.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy, działając na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi przepisami, zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. w ten sposób, że przyznał małoletniej K. K. prawo do renty rodzinnej po zmarłym Z. K. (1) poczynając od 01 sierpnia 2011r. , mając na uwadze datę złożenia wniosku.

Wobec faktu, iż w niniejszym postępowaniu Sąd Okręgowy uzupełniał postępowanie dowodowe w sprawie o akta osobowe zmarłego Z. K. (1), które nie były znane pozwanemu organowi rentowemu na datę wydawania decyzji, Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji, orzekając w punkcie II wyroku na zasadzie art. 118 ust. 1 a cyt. wyżej ustawy emerytalnej wnioskując a contrario.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany zaskarżając go w całości, zarzucając naruszenie przepisu art. 65, art. 68 w związku z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2009.153.1227 j.t.) oraz art. 4 dekretu Rady Państwa z dnia 4.03.1976r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. Z 1983r., Nr 27, poz. 135 z póź. Zm.)

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania, ewentualnie

2) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że dekret z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielniach kółek rolniczych i ich rodzin zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 obejmował świadczenia emerytalne, zasadne jest na podstawie rygorów tej ustawy zaliczenie okresów pracy, w sytuacji gdy przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie uchyliły dekretu w tym zakresie - to jest ustalania okresu pracy do celu uzyskania świadczeń. W przepisie art.

195 ustawy emerytalnej tracą moc jedynie enumeratywnie wskazane przepisy dekretu z dnia 4 marca 1976 r., są to art. 1, 2, 3 pkt 3, 5 i 9, ust. 2 pkt 3 i ust. 3, art. 13-16, art. 18-20, art. 22, art. 25, art. 26, art. 28. Ponadto na mocy art. 194 ustawy emerytalnej zostały utrzymane w mocy przepisy wykonawcze wymienionego dekretu. W tym kontekście Sąd winien ocenić sporny okres, stosując art. 4 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielniach kółek rolniczych i ich rodzin. Kwalifikacja okresów składkowych według zasad określonych art. 6 ustawy emerytalnej, przebytych przed 1 stycznia 1999 r. musiała być dokonana na podstawie przepisów obowiązujących w okresie zatrudnienia osoby ubiegającej się o przyznanie prawa do określonego świadczenia. Powyższe wynikało z specyficznego charakteru pracy w spółdzielniach rolniczych oraz faktu, iż kwestie te nie są szczegółowo uregulowane przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Mając na uwadze, że w poszczególnych okresach roku kalendarzowego obciążenie spółdzielców i ich domowników pracą układało się bardzo różnorodnie, na gruncie prawa do świadczeń dla członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych stosowano fikcję prawną, gdzie za 1 dzień pracy przyjmowało się dniówkę obrachunkową. Wyznacznikiem pracy w spółdzielni nie był przeto dzień pracy, ale szczególnie miernik nakładu pracy, którym była dniówka obrachunkowa (dniówka inwentarzowa, także złoty obrachunkowy), a czasem stawki wynagrodzenia za poszczególne roboty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd Apelacyjny zaakceptował w całości ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji, traktując je jak własne, nie widząc w związku z tym konieczności ich ponownego szczegółowego przytaczania.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy wyjaśnił w toku przeprowadzonego postępowania wszystkie istotne okoliczności mające wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Przeprowadził także wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy postępowanie dowodowe, które ocenił zgodnie z treścią art. 233 § 1 k.p.c., nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów, zakreślonych wyżej wskazanym przepisem.

Należy podkreślić, iż kluczowe ustalenia faktyczne w spornym zakresie dotyczą tego, że Z. K. (1) w spornym okresie będąc członkiem spółdzielni pracował we wszystkie dni robocze, po 8 godzin dziennie i dokonane zostały w oparciu o dowód z akt osobowych, zaświadczenie z archiwum i wyjaśnienia małżonki zmarłego. Sąd Apelacyjny nie podziela w pełni argumentacji prawnej zaprezentowanej w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego co do możliwości zaliczenia spornego okresu do okresu stażowego do nabycia uprawnień do uprawnień emerytalno-rentowych datami granicznymi od momentu rozpoczęcia zatrudnienia do momentu zakończenia zatrudnienia wyłącznie na podstawie świadectwa pracy – a to w związku z tym, że zatrudnienie odbywało się na zasadach członkostwa i związanej z nim pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej. Sąd Apelacyjny nie podziela argumentacji Sądu Okręgowego w zakresie w jakim uznał, że przepisy obowiązujące w momencie zatrudnienia ojca małoletniej po którym domaga się renty rodzinnej nie mogą być stosowane do ustalenia okresów składkowych. W ocenie Sądu Apelacyjnego te przepisy nie tylko mogą ale i powinny być stosowane do ustalenia okresów składkowych, albowiem obowiązywały w tamtym czasie w którym było realizowane zatrudnienie, tym bardziej, że przepisy wykonawcze do dekretu Rady Państwa z dnia 4.03.1976r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. Z 1983r., Nr 27, poz. 135 z późn. zm.) nadal pozostały w mocy po uchyleniu dekretu z dniem 1 stycznia 2003r. W tym miejscu należy wyjaśnić, że samo podleganie obowiązkowi ubezpieczenia przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych nie jest wystarczające do zaliczenia okresu ubezpieczenia z tytułu pracy w takiej spółdzielni do okresów składkowych. Uwzględniając kontekst systemowy ubezpieczeń społecznych sprzed reformy w 1991 r. trzeba bowiem stwierdzić, że na podleganie ubezpieczeniu społecznemu miał wpływ wymiar świadczonej pracy. Wprowadzona w przepisie art. 4 w/w dekretu zasada ustalania okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń przez uznawanie za dzień pracy 8 godzin pracy, za miesiąc – 20 dni dla mężczyzny i 13 dni dla kobiety oraz za rok pracy – rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni, a kobieta co najmniej 150 dni (bądź też okresów krótszych w przypadku użytkowania działki przyzagrodowej lub dostarczania spółdzielni produktów rolnych wytworzonych w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym) decydowała również o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012 r.,

II UK 255/11, nie publ.). Mając na względzie powyższe rozważania należy stwierdzić, że aktualne pozostaje stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym w stosunku do członków rolniczej spółdzielni produkcyjnej istotne znaczenie dla zaliczenia roku pracy do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania świadczenia z ubezpieczenia społecznego jest przepracowanie w tym roku określonej ilości dni, a nie faktyczny okres pozostawania w ubezpieczeniu (por. wyroki SN z dnia 5 maja 1979 r., II UR 7/79, Nowe Prawo 1981 nr 6, s. 87; z dnia 12 maja 1999 r., II UKN 624/98, OSNAPiUS 2000 nr 14, poz. 556 i z dnia 1 września 2010 r., II UK 80/10, nie publ.). Pogląd ten w drodze analogii znajduje zastosowanie również w odniesieniu do kwalifikacji okresu zatrudnienia w rolniczej spółdzielni produkcyjnej jako okresu składkowego przy ustalaniu uprawnień do renty rodzinnej.

Stąd też, ta argumentacja, którą została przytoczona przez Sąd Okręgowy nie jest do końca przekonująca, nie mniej jednak w przedmiotowej sprawie, biorąc pod uwagę charakter zatrudnienia ojca małoletniej, wskazać należy, że wykonywał on w spornym okresie szereg różnych zajęć w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej, które bez wątplenia musiały się wiązać z realizowaniem obowiązków pracowniczych w taki sposób jaki jest symptomatyczny dla realizowania obowiązków pracowniczych w ramach stosunku pracy. Obowiązki elektryka, magazyniera i zaopatrzeniowca są obowiązkami typowo pracowniczymi, które muszą być realizowane w ramach takiej formuły jaka jest bliska formule zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Z. K. (2) był wprawdzie zatrudniony z tytułu członkostwa w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej, niemniej jednak wykonywał swoje obowiązki, tak jak obowiązki pracownicze co wynika również z wyjaśnień małżonki zmarłego, która wyjaśniła na rozprawie w dniu 16 stycznia 2013r., że wykonywał on swoje obowiązki chodząc do pracy tak jak pracownik na 8 godzin i jest to wyjaśnienie wiarygodne w zestawieniu z aktami osobowymi Z. K. (2) a także zaświadczeniem wystawionym przez archiwum(k.34-35 akt ZUS), w którym zostały wykazane, nie tylko dniówki obrachunkowe, które nie są miarodajne do ustalenia dokładnej ilości dni pracy, (co wprost pozwoliłoby na ustalenie co do minimalnej ilości dni, gwarantującej możliwość zaliczenia roku jako pełnego roku do okresu stażowego), ale także wysokość wypłacanego wynagrodzenia. Zważywszy na tą właśnie wysokość wynagrodzenia i zestawienie tego wynagrodzenia z nieodbiegającym od niego wynagrodzeniem przeciętnym obowiązującym w spornym okresie, nie budziło wątpliwości Sądu Apelacyjnego, że zestawienie odzwierciedla pełnoetatowe wynagrodzenie.

Co za tym idzie, słyсение przez Sąd Okręgowy tematyki dotyczącej możliwości zaliczenia okresu zatrudnienia wg dat granicznych wynikających ze świadectwa pracy - z czym akurat Sąd Apelacyjny się nie zgadza - nie wpływa na to, iż faktycznie wedle tych dat granicznych (z wyłączeniem miesięcy, co do których brak jest danych dotyczących wysokości wynagrodzenia – 02, 06, 08-12.1985; 11-12.1985) można było (biorąc pod uwagę sferę wysokości wynagrodzenia, charakter zatrudnienia oraz zakres obowiązków) zaliczyć okres zatrudnienia zmarłego jako okres składkowy, co tym samym skutkuje spełnieniem przesłanki stażowej przy nabyciu prawa do renty rodzinnej.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że Sąd I instancji zasadnie rozstrzygnął o możliwości zaliczenia spornego okresu jako składkowego, mimo częściowo nietrafnego wyводу prawnego co do podstaw jego zaliczenia. Zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego jest w ocenie Sądu Apelacyjnego – w swym ostatecznym wyniku wyrokiem trafny i odpowiadającym prawu, pomimo częściowo nietrafnego uzasadnienia.

Mając na względzie powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego, jak w sentencji wyroku.